

LXXVII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel.

(Uggeben af Folkethingets Udvalg den 25de Marts 1887.)

Udvalget billiger ganske, at der gives den, som har været underkastet Varetægtsarrest, Krav paa Erstatning for den Lidelse og det Formuestab, som derved er forvoldt ham, naar hans Ustyldighed godtgjøres, eller den mod ham reiste Mistanke fjernes. Der er imidlertid efter Udvalgets Formening Grund til ikke at blive staaende ved den i denne Retning i Lovforslagets § 1 givne Bestemmelse, men der har i Udvalget viist sig at være forskellige Ansuelser om, hvorvidt man bør gaa i Udvidelsen.

Medens nogle Medlemmer fastholde, at Reglen bør være den, at der bør gives Ret til Erstatning i alle Tilfælde, hvor Noget har været underkastet Varetægtsfængsel under en Sag, i hvilken han ved den endelige Dom ikke findes skyldig til et Straffesansvar, der overstrider Bøder eller simpelt Fængsel — om der end ved Udmaalningen af Erstatningens Størrelse bør kunne tages Hensyn til den Anledning til Fængslingen, som den Paagjældende maatte have givet ved sin tidligere Wandel eller urigtigt Forhold før eller under Sagen —, erkjender Flertallet, at det vil være praktisk betænkligt og endog saarende for Retsfølelsen at give enhver Tiltalt, som ikke dømmes til haardere Straf end ovenanført, en lovbe-

grundet Fordring paa Erstatning for Varetægtsfængsling, uagtet der muligvis hviler en høi Grad af Mistanke paa ham og han maaste er en Person, der gjentagne Gange har været tiltalt og straffet. Dette Flertal er foraaavidt enigt i Grundtanken i Lovforslagets § 1, nemlig at der maa kræves noget Mere end den blotte Frifindelse eller Løseladelse uden Sagsanlæg. Man tror dog, at Fordringen er stillet for skarpt, naar det hedder, at det skal være „godtgjort“, at den Paagjældende ikke har begaaet den ham paafigtede Gjerning, eller at den mod ham reiste Mistanke skal være „ganske“ fjernet; det maa formentlig være tilstrækkeligt, at det efter de fremkomne Oplysninger maa antages, at han er ustyldig eller Mistanken imod ham ugrundet. Men Flertallet finder derhos, at man bør gaa et Skridt videre. Naar Grundlovens § 80 3die Stykke forbyder at anvende Varetægtsfængsel for en Forseelse, som kun kan medføre Straf af Bøgebod eller simpelt Fængsel, er det ikke blot en simpel Folge deraf, at den, som for et saadant Forhold har været fængslet, har lidt en Uret, hvorfor der bør gives ham Erstatning, uagtet han ikke frifindes, men dømmes til Bøde eller simpelt Fængsel. Der ligger formentlig i hint Grundlovshud en Aner-